

Donderdag 25 maart 2014 Zorgsalon Tilburg

Beste mensen, ik wil u even meenemen naar vorige week. Vorige week bedacht ik opeens: stel je nou toch eens voor dat werkgevers ook zo met werknemers in gesprek zouden gaan..... zoals de heer Wilders een voorzet gaf over mensen van Marokkaanse afkomst.

Zo van..... willen jullie *méér* of minder mensen met beperkingen als collega..... En... stel dat die werknemers dan terug zouden brullen ...*minder!* De rillingen lopen over mijn rug als ik hieraan denk. Wat zou dit als kwetsend en discriminerend bij me binnenkomen. Ik ken zoveel mensen met beperkingen die werken en zoveel mensen die zo graag willen en ook prima zouden kunnen werken. Ik ben er zelf ook zo eentje een werknemer....met een soort vlekje.

Ik ben een werknemer die met bloed zweet en tranen een opleiding tot ervaringsdeskundige wist af te ronden na jaren in de psychiatrie als client te hebben rondgedoeld, aansluitend een baan vond en nu al weer 16 jaar werkt .Inmiddels op beleidsniveau. Zo participeerde ik van client naar werknemer in de zorg. Enorm trots ben ik erop dat we nu zelf een solide opleiding tot ervaringsdeskundige hebben ingelijfd binnen onze organisatie genaamd: the Howie the Harpopleiding in Rotterdam en een 2^e Howie the Harp opleiding zal starten in mei in Arnhem.

Ik ben een werknemer bij wie een aantal diagnoses zijn gesteld. Beter vertaald.....af en toe heb ik o.a. flinke last van flashbacks veroorzaakt door traumatische ervaringen in mijn jeugd vanwege misbruik en last vooral ook van de gevolgen van het openbaar maken daarvan.

Ik ben een werknemer met een zeer laag ziekteverzuim.

Een werknemer die door weer te kunnen werken, een aantal door mij zo gewenste sociale rollen weer op heeft kunnen pakken. Rollen die een aantal jaren waarin mijn leven totaal ontwricht was alleen maar bestonden uit die ene...patiënt binnen de psychiatrie.

Ik ben een werknemer waar ook de zorgvraag en het medicatie gebruik enorm van is afgenomen. Veel van die zorg is vervangen door werk! En geloof u mij dat is prettiger, zinvoller en het verdient ook stukke beter!

Ik ben een werknemer die zich mede door werk, weer gewaardeerd en gerespecteerd weet en dat ook zo voelt, „.... door wie ik nu ben, door wat ik nu doe en simpelweg *doordat* ik werk!

Ik ben een werknemer met passie die zeker weet dat de zorg beter kan en absoluut ook beter moet.

Ook zeker weet nogmaals dat ...velen zo talentvolle mensen met beperkingen willen, kunnen en het burgerrecht hebben omte werken.

Ik ben er trots op dat een aantal collega's binnen Pameijer met veel expertise en het hart zo op de juiste plaats..... met een mooi project bezig zijn namelijk: organisaties trachten én wéten te interesseren om mensen met beperkingen in dienst te nemen.

Er wordt me wel eens gevraagd wat ik zie als aandachtspunt om bedrijven hiervoor te interesseren.

Belangrijk is rustig de tijd te nemen wederzijdse bestaande beeldvorming het zo gehete stigmatiseren te verkennen. Dat vertraagd misschien het proces en ik weet dat de belangen groot zijn, maar die tijd wordt teruggewonnen vanwege het effectieve ervan.

Eerst contact dan pas contract!

En..dan zijn er nog soms de bedenkingen door de mensen waar het hier om gaat zélf: Kan ik wel werken op een werkplek bij allemaal “gewone mensen” en zonder begeleiding? Ben ik wel goed genoeg? Durf ik dit eigenlijk wel? Willen ze me eigenlijk wel echt? Ook zij hebben hier iets in te doen want ook zelfstigma doe je zelf.

Er is een verband tussen Sociale factoren als : geslacht, armoede, raciale ongelijkheid, werkeloosheid, misbruik én het ontstaan van....geestelijke nood. Mensen die allerlei doorworsteld hebben op deze gebieden en zich hebben ontwikkeld tot ervaringsdeskundigen zijn logischerwijs bijzonder geschikt om te ondersteunen daar waar het wringt of dit te voorkomen. Zij kunnen als voorbeeld naast in de zorg zelf ook ondersteunend zijn:

- Naar gemeenten: in wijkteams en o.a. medewerkers coachen die nu in grote mate te maken gaan krijgen met mensen met beperkingen aan bijvoorbeeld WMO loketten
- Het UWV adviezen geven over o.a. de inhoud van standaard brieven aan mensen met beperkingen betreffende werk

De angsten kunnen enorm oplopen door onzorgvuldig onjuist of onduidelijk geformuleerde brieven of een niet fijne bejegening. Dit kan mensen ernstig terug werpen in hun herstelproces of leiden tot agressief gedrag. Vooral financiën, werken en wonen zijn stressvolle onderwerpen voor velen. Het is bij het contact hebben met mensen in wat vorm dan ook zo belangrijk te bedenken dat hetde toon is die de muziek maakt

Samenvattend: werkgevers, werknemers, gemeenteambtenaren, de mensen voor wie dit wordt ingezet zelfen de werkers die hen bij elkaar proberen te brengen.

Ach, hebben wij hier niet allemaal iets in te doen?

Want....Stigma, discriminatie, ondeskundigheid en vaak ongewilde (mis) communicatie zijn immers funest en remmend in processen tussen mensen?

(Lenneke Elfers)

Claris daar weet jij ook wel e.a. over te melden hè?